ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಪಟ್ಟಣದ ಜನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ, ಕಾನ್ವೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಖಾಸಾಗಿ ಯವರೂ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪಟ್ಟಣದ ರೀತ್ಯ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಒದಗಿಸಬಾರದು ಸ್ವಾಮಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿ.—ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ೮೦ ಭಾಗ ಹಣವನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ೨೦ ಭಾಗ ಹಣವನ್ನು ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಣ ಆದುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರೇ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ಚನ್ನಪ್ಪ.—೨೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಸರ್ಕಾರ ವಂತಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಹಿಂದೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್‌ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಒಂದು ಭಾಗ, ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಒಂದು ಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಭಾಗ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಕೊಡಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಗುಡಿ ಸಲು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಟ್ಟಡ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರಾ ಸ್ವಾಮಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿ.—ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯ ಕೂಡ ಭಾಗವಹಿಸ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರೂ ಈ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ರಿಪೇರಿ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ೧ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗಿದೆ. ೧೯೬೮-೬೯ರಲ್ಲಿ ೨ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ೧೯೭೨ ಇರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಠ ಡಿಗೆ ೩ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈಗ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಪಾರ್ಟಿಸಿಪೇಷನ್ ಕೂಡ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ೨೫೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದೆ.

SRI N. G. HALAPPA.—Your answer to (D) is rather philosophicao than practical. You are virtually denying the education facilities tl the rural areas. Would you kindly reconsider this aspect as it work a great hardship to the villagers?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿ.—ಬೆಳಗಾಂ, ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಹಣ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪುನರ್ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆಜ್ಞೆದೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವಾಗಿ ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ಕೂಡ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಚ್. ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ನಾರಾಯಣ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇರುವುದರಿಂದ ಟೈಮಿಲಿ ಏರಿಯಾಸ್, ವೆರಿಬ್ಯಾಕ್ವರ್ಡ್ ಏರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಕಡೆ ಪುಚಾ ಯಿತಿ ಪತ್ತಿರ ಹಣ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಸ್ಕೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಕಡೆ, ಇರತಕ್ಕ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿ, ಪೂರ್ಣ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೀರಾ?

(ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲ)

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಹನುಮೇಗೌಡ.—ಬೆಂಗಳೂರು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ೧೦ ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷ ರು.—ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಾವು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

**Iron Ore Purchased by Mysore Iron and Steel Ltd.*

276. SRI A. K. ANWAR (Bhadravathi)—

Will the Minister for Industries and Parliamentary Affairs be pleaseb to state.—

(*a*) the total quantity of iron ore required per month te run the Electrtc Pig Iron Furnaces and Blast Furnance of Mysore Iron and Steel Limited, Bhadravati,

(*b*) the sources from which this iora ore is procured.

(*c*) the quantity of iron ore purchased during 1972–73 and 74 from (*a*) private sources and (*b*) their mines and its cost?

(*d*) the amount spent to mechanised K.G.D. Mines during the years 1971–72, 1972–73 and 1973–74,

(*e*) the output in the KGD Mines per day and its cost per tonne?

SRI S. M. KRISHNAK:—(Minister for Industries and Parliamentary Affairs)

(*a*) 13,200 tonnes per month based on the revised production Budget for 1974–75.

(*b*) 6,700 tonnes from Kemmangundi Mines and 6,500 tonnes from Private Sources.

(*c*) *I From Private Sources* —

1971–72	49,790 tonnes.
1972–73	1,04,989 tonnes.
1973–74	1,66,089 tonnes.

Rate paid	*per tonnc*
From 1-4-1971 to 31-12-1972.	Rs. 33 70 (64% Fe basis) *plus* 50 paise per tonne additional royalty paid.
From 1-1-1972 to 31-12-1972	Rs. 33.70 per tonne *plus* Additional royalted paid it Rs. I per tonne. (64 per cent Fe content)
For the year 1973 ahd 1974	Rs. 37.7063. per eent Fe (including AdditionalRoyalty)

Purchase Tax applicable was at 8 per cent *plns* 2 per cent surcharge on Purchase Tax introduced from December 1671 and continued upto 31-3-1974.

II From M.I.S.L., Kemmangundi Mines.

1971-72	1,71,711 Tonnes
1972-73	1,01,569 Tonnes
1973-74	65,020 Tonnes

Cost per tonne

1971-72	Rs. 52-56
1972-73	Rs. 56-91
1973-74	Rs. 55-83

(*d*)	1971-72	Rs. 8.37 lakhs
	1972-73	Rs. 2.67 lakhs
	1973-74	Nil

(*e*) The present outup is 400 tonnes per day and the cost based on the production of first six months of 1974-75, works out to Rs. 60.78 per tonne.

SRI A. K. ANWAR—According to your figues furnished you are getting 1.5 lakh tonnes of iron ore from outside agency. May I ask why should you go for purchasing iron ore from outside ?

SRI S. M. KRISHANA—Because it is not enough.

SRI A. K. ANWAR—In answer to (A) you have stated thatyou are producing 1,58,400 tonnes per year and it is the requirem ent of Electric Pig Iron Furnances When that is the position why should you go out for purchasing the Iron ore ?

SRI S. M. KRISHANA—We are not producing so much Iron ore.

SRI A. K. ANWAR—For mechanisation you have spent over 32 lakhs. But your psrduction has been reduced. is it due to inefficient administration ?

SRI S. M. KRISHANA—The iron ore content in the ore that is available in Kemmanagundi and Thariable in sufficiently lower. I am sure the Hon. Member knows that your Electric Pig Iron furnances require iron ore of richer content. That is why we have got to depend upon the private sources which works out cheaper as against the Iron ore which has been produced by the Company itself.

SRI M. S. KRISHNAN—Since the Government itself has got its own capacity to get iron ore' can you not consider expansion of your activities and see the Company gets lesser quantity of iron ore.

SRI S. M. KRISHNA—I share the concern of the Hon. Member. We are not getting the iron ore which had got more iron content.

For the particular electric pig iron furnace. The second point is according to our experience and the experience of the Company, we cannot depend upon sources. one We havs depend on all sources There is labour problem. F r this particular reasen we cannot depend upon one source Supposing if depend upon source, and there will be labour strike, the steel plant will come te grinding halt. Therefore we do not want to expose to that position.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ ತಾವು ೧೯೭೨-೭೪ರಲ್ಲಿ ೧,೬೦೦ ಟನ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ? ಆ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನೊಡಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ—ಕಂಪನಿ ಕೊಡೀಷನ್ ಪ ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವ ಕೊಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಮತ್ತು ಕಂಪನಿಗೆ ಯಾರು ಐರನ್ ಓರ್‌ನ್ನು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಆಂಥ ಅನುಭವವಿರುವವರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

SRI M. S. KRISHNAN—You are pleased to say because of inferior quality of iron ore from Kemmanagundi, you have restored to purchase the iron ore from outside. May I know from which source these private people are supplying ?

SRI S. M. KRISHNA—I think from Chitradurga, Hosadurga and other places.

SRI A. K. ANWAR—In our own Mines the rase will be Rs. 27/per tonne. Instead of giving Rs. 33 or 37.50 to private people why should not improve our mines and get more ore ? If you go on producing 1200 tonnes per day, you will be able to supply the required quantity and it also works and Rs. 33/ per tonne. Will you put forth your efforts and look to it ?

SRI S. M. KRISHNA—May I seek the co-operation of the Hon. Member, because he happens to be the President of Iobour Associatica which operates in Kemmanagudi and other places. He also insisted that certain welfare requirements under statutory laws have got to be implemented. This is one of the important reasons why the iron ore produced is costlier as against the supply made by the private operators.

SRI A. K. ANWAR—The Government of India is coming to your aid to your help for the housing and other benefits, After giving all these benefits if yo make up your mind to produce 1200 tonnes perday, which worked out to Rs.21 proviously and now Rs. 60, you certainly reach your target to cheaper cost.

SRI S. M. KRISHNA—This is a suggestion and we will consider.

Additional Accomodation for General Hospital at Holenarsipur.